

กลยุทธ์การวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในประเทศไทย

Tax Planning Strategies for Enhancing Business Efficiency of SMEs in Thailand

จุฬารัตน์ สุหารัตน์¹ และธนภณ วิมูลอาจ²

Churarat Sutharat¹ and Thanapon Wimoonard²

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น^{1,2}

College of Graduate Study in Management, Khon Kaen University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: Thanwim@kku.ac.th¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการหาแนวทางการพัฒนาและกลยุทธ์ที่ช่วยค่าใช้จ่ายทางภาษีของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อมุ่งเน้นการสร้างกำไรที่เพิ่มขึ้นผ่านการจัดการต้นทุนและทรัพยากรที่เหมาะสมของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถาม คือ 400 คน โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบพหุ (Multiple Linear Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การบริหารจัดการต้นทุน และการบริหารจัดการรายได้ ในขณะที่ความรู้ความเข้าใจทางภาษี และการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ไม่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี มีค่า t เท่ากับ 0.734 และค่า p-value มากกว่า 0.05 ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี มีค่า t เท่ากับ 0.066 และค่า p-value มากกว่า 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่าตัวแปรนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการบริหารจัดการต้นทุน มีค่า t เท่ากับ 2.857 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 และด้านการบริหารจัดการรายได้ มีค่า t เท่ากับ 4.607 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่าปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยนี้เสนอแนะให้ผู้ประกอบการ SMEs ให้ความสำคัญกับการศึกษาและใช้มาตรการลดหย่อนภาษีให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการใช้ซอฟต์แวร์ หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลในการวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินและลดข้อผิดพลาดในการคำนวณ

คำสำคัญ: วางแผนภาษี, ลดภาระภาษี, วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ABSTRACT

This research aims to: (1) explore strategies and development approaches to efficiently reduce tax expenses for small and medium-sized enterprises (SMEs) in Thailand, and (2) emphasize profit enhancement through effective cost and resource management among Thai SMEs. This is a quantitative study, collecting data from a sample of 400 SME entrepreneurs in Thailand using a questionnaire. Statistical tools used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, and multiple linear regression analysis.

The findings revealed that cost management and revenue management are statistically significant factors influencing net profit increase, while tax knowledge and utilization of tax benefits do not have a significant impact. Specifically, tax knowledge had a t-value of 0.734 and a p-value greater than 0.05, and utilization of tax benefits had a t-value of 0.066 with a p-value also greater than 0.05, indicating no statistically significant influence on net profit. In contrast, cost management had a t-value of 2.857 and revenue management had a t-value of 4.607, both with p-values less than 0.05, indicating a statistically significant positive effect on net profit. The study suggests that SME entrepreneurs should pay greater attention to understanding and maximizing the use of tax incentives, as well as adopting software or digital platforms for tax planning to improve financial efficiency and reduce calculation errors.

Keywords: Tax planning, Reduce tax Burden, Small and Medium Enterprises

บทนำ

ปัจจุบันธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) มีบทบาทในการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ถือเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งการขยายตัวในปี พ.ศ. 2566 จากการสำรวจของสภาหอการค้าไทย พบว่า มีผู้ประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 3,225,743 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.5 ของวิสาหกิจรวมทั้งประเทศ เพิ่มขึ้น 1.20% จากปีที่ผ่านมา เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อัตราการเติบโตที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลายเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้วยการมีบทบาทในการสร้างรายได้ การจ้างงาน และการกระจายความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ อย่างไรก็ตามการดำเนินธุรกิจมักเผชิญกับอุปสรรคและประเด็นท้าทายหลายประการ หลัก ๆ แล้ว ในด้านการจัดการภาษี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความมั่นคง และการเติบโตของธุรกิจ ระบบภาษีในประเทศไทยมีความซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขาดความรู้และความเข้าใจในข้อกำหนดและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการยื่นภาษี เช่น การยื่นล่าช้า การคำนวณภาษีผิดพลาด หรือการไม่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้เต็มที่ ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญ (รายงานประจำปี สว., 2566)

จากปัจจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญในการวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ เพื่อหาแนวทางลดค่าใช้จ่ายทางภาษีให้มีประสิทธิภาพ สร้างผลกำไรที่เพิ่มขึ้น ผ่านการจัดการต้นทุนและทรัพยากรให้เหมาะสม จึงได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่าง 343 ราย ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยสามารถลดภาระภาษี สร้างกำไรให้เพิ่มขึ้นผ่านการจัดการต้นทุนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อเพิ่มความคล่องตัวทางการเงิน และใช้ประโยชน์จากมาตรการภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อน

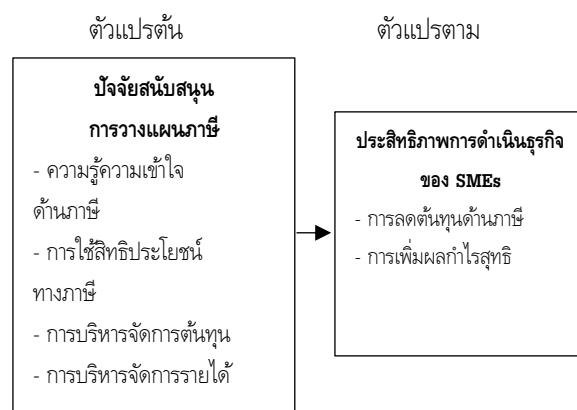
เศรษฐกิจของประเทศไทย และมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ยังคงขาดการศึกษากลยุทธ์การวางแผนภาษีที่เฉพาะเจาะจงสำหรับ SMEs ในบริบทของประเทศไทยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับปฏิบัติการ งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ภาพรวมของปัญหาภาษี หรือการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางภาษีในลักษณะทั่วไป ซึ่งยังไม่เพียงพอในการสำรวจแนวทางการจัดการภาษีอย่างมีประสิทธิภาพที่สามารถลดภาระทางภาษี และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจที่เหมาะสมของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์การวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการหาแนวทางการพัฒนาและกลยุทธ์ที่ช่วยค่าใช้จ่ายทางภาษีของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษามุ่งเน้นการสร้างกำไรที่เพิ่มขึ้นผ่านการจัดการต้นทุนและทรัพยากรที่เหมาะสมของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลให้กำหนดกรอบแนวคิดได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมุ่งเน้นการค้นหาค่าที่แท้จริงและสรุปผลในเชิงตัวเลข จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนหาวิธีเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการผ่านแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือหลักในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ทั้งนี้ แนวทางการศึกษาวิจัยได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของการศึกษาและนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในการวิเคราะห์ผลการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย จำนวน 343 ราย จากทั้งหมด 3,225,743 ราย (รายงานประจำปี สสว., 2566 ข้อมูล ณ เดือน มกราคม 2568)

2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนกลุ่มประชากร คือ เจ้าของธุรกิจ, ผู้บริหารระดับสูง, ผู้จัดการ, และพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในกลุ่มธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรที่ดีที่สุด

เครื่องมือการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในรูปแบบ Google Forms เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูล พบว่ามีผู้ตอบกลับทั้งสิ้น 343 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับที่สมบูรณ์เท่ากับร้อยละ 85.75 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ Baruch & Holtom (2008) ระบุว่า การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามควรมีอัตราการตอบกลับไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้

ข้อมูลที่ได้รับถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม IBM SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แบบสอบถามในงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Response) ในรูปแบบคำถามแบบเลือกตอบเพียงตัวเลือกเดียว (Multiple Choice Scale) โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองมากที่สุด ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการวางแผนภาษีและส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ใช้แบบสอบถามปลายปิดในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีระดับคะแนนตั้งแต่ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ไปจนถึงระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้มาตราส่วนการให้คะแนนแบบ 5 ระดับ ได้มีการคำนวณช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) ตามแนวทางของ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2559) เพื่อใช้กำหนดเกณฑ์การแปลผลข้อมูลได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน

ในการประเมินคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามฉบับร่างพร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามตามเทคนิค Index of Item Objective Congruence (IOC) นอกจากนี้ ได้มีการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) ตามแนวทางของ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553) ด้วยโปรแกรมสถิติ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.974 ซึ่งบ่งชี้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง และสามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบแบบสอบถามเพื่อให้สามารถวัดตัวแปรตามที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง มีโครงสร้างที่ชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่จำเป็น

2. ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Test) ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย เพื่อให้มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องภายในและมีเสถียรภาพเพียงพอสำหรับการนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง โดยใช้ค่าสถิติ Cronbach's Alpha ซึ่งเป็นดัชนีที่ใช้วัดความสอดคล้องภายในของข้อคำถามที่อยู่ในมาตราวัดเดียวกัน สำหรับการทดสอบเบื้องต้น ได้ทำการแจกจ่ายแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปยังกลุ่มตัวอย่างทดลอง เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.974 ผลการวิเคราะห์บ่งชี้ว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูง จึงสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย โดยไม่ได้กำหนดเพศอายุได้ ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยได้ครบถ้วนถูกต้อง

4. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ Google Forms เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้สะดวกและรวดเร็ว โดยได้มีการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Test) และดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม

5. การติดตามและกระตุ้นการตอบแบบสอบถามเพื่อเพิ่มอัตราการตอบกลับ (Response Rate) ได้มีการส่งข้อความติดตามผลทางอีเมล หรือแอปพลิเคชันสื่อสารออนไลน์รวมถึงการขอความร่วมมือจากเครือข่ายธุรกิจและสมาคมที่เกี่ยวข้องในการช่วยเผยแพร่แบบสอบถาม

6. หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนมา ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล และความสมเหตุสมผลของข้อมูล

7. เมื่อได้ข้อมูลที่ครบถ้วนแล้ว ข้อมูลทั้งหมดถูกนำเข้าสู่โปรแกรมสถิติ IBM SPSS เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป ซึ่งรวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ที่รวบรวมจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

การสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีต่อปัจจัยสนับสนุนการวางแผนภาษีและประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการหาค่าสถิติพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - SD) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม สามารถคาดการณ์ได้ว่าตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพมากที่สุดการศึกษานี้

ผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 56.2) มีอายุอยู่ระหว่าง 25-35 ปี (ร้อยละ 32.5) ระดับการศึกษาอยู่ช่วงปริญญาตรี (ร้อยละ 46.7) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้า/ค้าส่ง-ปลีก (ร้อยละ 36.3) รองลงมาเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ ขนาดธุรกิจส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่มีเงินทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ล้านบาท (ร้อยละ 25.3) รองลงมาเป็นธุรกิจที่มีเงินทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท

ในการศึกษานี้ ได้กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของ SMEs ในประเทศไทย ได้แก่

- X1 หมายถึง ความรู้ความเข้าใจทางภาษี
- X2 หมายถึง การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี
- X3 หมายถึง การบริหารจัดการต้นทุน
- X4 หมายถึง การบริหารจัดการรายได้

ตัวแปรเหล่านี้ถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการลดต้นทุนด้านภาษี

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.356	0.195		6.963	0.001***
X1	0.053	0.052	0.060	1.016	0.310
X2	0.048	0.056	0.060	0.856	0.393
X3	0.208	0.059	0.224	3.548	0.001***
X4	0.370	0.570	0.391	6.438	0.001***

หมายเหตุ. Dependent Variable: การลดต้นทุนด้านภาษี

Durbin-Watson=1.889, R=0.648, R²=0.419,

F=61.049, **=0.05, ***0.001

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับปัจจัยที่มีผลต่อการลดต้นทุนด้านภาษี ในการวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในประเทศไทย พบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการต้นทุน และปัจจัยด้านการบริหารจัดการรายได้ คือ กระบวนการวางแผนควบคุม และจัดการต้นทุนและรายได้ของธุรกิจมีผลต่อการลดต้นทุนด้านภาษีมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลการลดต้นทุนด้านภาษี ค่าสถิติ Durbin-Watson เท่ากับ 1.889 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.50-2.50 แสดงให้เห็นถึงความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การบริหารจัดการต้นทุน และการบริหารจัดการรายได้ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ค่า R เท่ากับ 0.648 ซึ่งค่านี้เข้าใกล้ 1 แสดงให้เห็นว่าความรู้ความเข้าใจทางภาษี การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีการบริหารจัดการต้นทุน และการบริหารจัดการรายได้ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการลดต้นทุนด้านภาษี ค่า R² เท่ากับ 0.419 สามารถอธิบายปัจจัยการลดต้นทุนด้านภาษี ได้ร้อยละ 0.419 ค่า F เท่ากับ 61.049 ซึ่งให้ เห็นว่าการถดถอยพหุคูณมีสัดส่วนอธิบายการปัจจัยการลดต้นทุนด้านภาษี ได้มากกว่าสัดส่วนที่อธิบายไม่ได้ถึง 61.049 เท่าค่า Sing. of F เท่ากับ 0.001 ซึ่งให้ เห็นว่าอย่างน้อย 1 ด้านมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยการลดต้นทุนด้านภาษี ค่า B ซึ่งค่าคงที่เท่ากับ 1.356 ค่า Beta (β) การบริหารจัดการรายได้ มีผลมากที่สุด

ต่อการลดต้นทุนด้านภาษี มีค่าเท่ากับ 0.391 รองลงมาคือการบริหารจัดการต้นทุนมีค่าเท่ากับ 0.224 ส่วนความรู้ความเข้าใจทางภาษี และการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมีผลในระดับน้อยมีค่าเท่ากับ 0.060 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี เท่ากับ 0.053 ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เท่ากับ 0.048 ด้านการบริหารจัดการต้นทุน เท่ากับ 0.208 และด้านการบริหารจัดการรายได้ เท่ากับ 0.370 ค่าคงที่ ค่า t เท่ากับ 6.963 และมีค่า p-value น้อยกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ค่าคงที่มีความแตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า มีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการลดต้นทุนด้าน สำหรับตัวแปรต้นที่ศึกษา พบว่า ผลลัพธ์มีความแตกต่างกันในแต่ละปัจจัย ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี มีค่า t เท่ากับ 1.016 และค่า p-value มากกว่า 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่า ตัวแปรนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการลดต้นทุนด้านภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือระดับความรู้ความเข้าใจทางภาษีของผู้ประกอบการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องอาจไม่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการลดต้นทุนภาษี หรืออาจมีปัจจัยอื่นที่มีบทบาทมากกว่านี้

2. ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี มีค่า t เท่ากับ 0.856 และค่า p-value มากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนี้ไม่มีผลกระทบที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการลดต้นทุนด้านภาษี อาจเป็นไปได้ว่าผู้ประกอบการยังไม่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือสิทธิประโยชน์ที่มีอยู่ไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อการลดต้นทุนภาษีอย่างเด่นชัด

3. ด้านการบริหารจัดการต้นทุน มีค่า t เท่ากับ 3.548 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่าปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อการลดต้นทุนด้านภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า การบริหารจัดการต้นทุนที่ดี โดยเฉพาะการควบคุมต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับภาษี เช่น ค่าใช้จ่ายที่สามารถนำมาหักภาษีได้ หรือการวางแผนทางภาษีอย่างเหมาะสม มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการลดภาระภาษี

4. ด้านการบริหารจัดการรายได้ มีค่า t เท่ากับ 6.438 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อการลดต้นทุนด้านภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสะท้อนว่าการบริหารจัดการรายได้ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนการรับรู้

รายได้ การกระจายรายได้ หรือการเลือกโครงสร้างรายได้ที่เหมาะสม อาจมีบทบาทสำคัญในการลดต้นทุนด้านภาษี

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิ

	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.442	0.228		6.316	0.001***
X1	0.021	0.61	0.022	0.341	0.734
X2	0.121	0.066	0.138	1.844	0.066
X3	0.196	0.069	0.194	2.857	0.005**
X4	0.310	0.067	0.301	4.607	0.001***

หมายเหตุ. Dependent Variable: การเพิ่มกำไรสุทธิ Durbin-Watson=2.213, R=0.574, $R^2=0.329$, F=41.485 ***=0.001, **=0.05

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มผลกำไรสุทธิ จากการวางแผนภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในประเทศไทย พบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการต้นทุน และปัจจัยด้านการบริหารจัดการรายได้ คือ กระบวนการวางแผน ควบคุม และจัดการต้นทุนและรายได้ของธุรกิจมีผลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิ ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลดต้นทุนด้านภาษี ค่าสถิติ Durbin-Watson เท่ากับ 2.213 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.50-2.50 แสดงให้เห็นถึงความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การบริหารจัดการต้นทุน และการบริหารจัดการรายได้ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ค่า R เท่ากับ 0.574 ซึ่งค่านี้เข้าใกล้ 1 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจทางภาษี การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การบริหารจัดการต้นทุน และการบริหารจัดการรายได้ มีความสัมพันธ์ปัจจัยการเพิ่มกำไรสุทธิ ค่า R^2 เท่ากับ 0.329 สามารถอธิบายปัจจัยการเพิ่มกำไรสุทธิ ได้ร้อยละ 32.9 ค่า F เท่ากับ 41.485 ซึ่งเห็นว่าการถดถอยพหุคูณมีส่วนอธิบายการปัจจัยการเพิ่มกำไรสุทธิ ได้มากกว่าสัดส่วนที่อธิบายไม่ได้ถึง 41.485 เท่า ค่า Sing. of F เท่ากับ 0.001 ซึ่งเห็นอย่างน้อย 1 ด้าน

มีความสัมพันธ์ต่อการปัจจัยการเพิ่มกำไรสุทธิ ค่า B ซึ่งค่าคงที่เท่ากับ 1.442 ค่า Beta (β) การบริหารจัดการรายได้ มีผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.301 รองลงมาคือการบริหารจัดการต้นทุนมีค่าเท่ากับ 0.194 ส่วนความรู้ความเข้าใจทางภาษี และการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี มีอิทธิพลน้อยมาก ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี เท่ากับ 0.021 ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เท่ากับ 0.121 ด้านการบริหารจัดการต้นทุน เท่ากับ 0.196 และด้านการบริหารจัดการรายได้ เท่ากับ 0.310 ค่าคงที่ ค่า t เท่ากับ 6.316 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าค่าคงที่มีค่าแตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิ สำหรับตัวแปรต้นที่ศึกษา พบว่า ผลลัพธ์มีความแตกต่างกันในแต่ละปัจจัย ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจทางภาษี มีค่า t เท่ากับ 0.734 และค่า p-value มากกว่า 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่าตัวแปรนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกล่าว คือ ระดับความรู้ความเข้าใจทางภาษีของผู้ประกอบการ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาจไม่มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิ หรืออาจมีปัจจัยอื่นที่มีบทบาทมากกว่า

2. ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี มีค่า t เท่ากับ 0.066 และค่า p-value มากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนี้ไม่มีผลกระทบที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเพิ่มกำไรสุทธิ อาจเป็นไปได้ว่าผู้ประกอบการยังไม่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้อย่างเต็มที่ หรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับไม่ได้ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิอย่างชัดเจน

3. ด้านการบริหารจัดการต้นทุน มีค่า t เท่ากับ 2.857 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่าปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อการเพิ่มกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า การบริหารจัดการต้นทุนที่ดี เช่น การควบคุมค่าใช้จ่าย ลดต้นทุนที่ไม่จำเป็น และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิ

4. ด้านการบริหารจัดการรายได้ มีค่า t เท่ากับ 4.607 และค่า p-value น้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อการเพิ่มกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสะท้อนว่าการบริหารจัดการรายได้ที่เพิ่มขึ้นช่วย สามารถช่วยเพิ่มกำไรสุทธิ

ตารางที่ 3 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	t	p-value	นัยสำคัญทางสถิติ	ความสัมพันธ์
ความรู้ความเข้าใจทางภาษี	0.734	>0.05	ไม่มี	ไม่มีผลโดยตรง
การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี	0.066	0.066	ไม่มี	ไม่มีผลโดยตรง
การบริหารจัดการต้นทุน	2.857	2.857	มี	มีผลโดยตรงสามารถช่วยลดต้นทุนและควบคุมค่าใช้จ่ายได้ดี
การบริหารจัดการต้นทุน	4.607	4.607	มี	มีผลโดยตรงรายได้เพิ่มสามารถช่วยเพิ่มกำไรสุทธิ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา แนวทางการพัฒนาและกลยุทธ์ที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายทางภาษีของธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า แนวทางที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายทางภาษีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การบริหารจัดการรายได้และต้นทุนอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการลดภาระภาษี โดยเฉพาะการวางแผนและควบคุมรายได้ให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่าย และการบริหารต้นทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความสำคัญมากกว่าการพึ่งพาความรู้ทางภาษีหรือการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ การบริหารจัดการต้นทุนและทรัพยากรที่เหมาะสมยังมีส่วนช่วยในการเพิ่มกำไรสุทธิของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ โดยการจัดการที่ดีในด้านรายได้และต้นทุน ไม่เพียงช่วยลดค่าใช้จ่าย แต่ยังทำให้การดำเนินธุรกิจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า SMEs ควรให้ความสำคัญกับ

การบริหารจัดการภายใน มากกว่าการอาศัยปัจจัยภายนอก เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนชั่วคราวที่รัฐกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขเฉพาะ และอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามนโยบายภาครัฐในแต่ละช่วงเวลา ดังนั้น หาก SMEs มุ่งหวังจะเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน การเน้นการพัฒนากระบวนการจัดการภายในให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ จึงเป็นแนวทางที่สำคัญและยั่งยืนกว่า ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนบัญชี การควบคุมต้นทุน การวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุนอย่างสม่ำเสมอ หรือการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการข้อมูล ก็ล้วนเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถลดภาระภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารต้นทุน (Cost Management) ของ Homgren, Datar, & Rajan (2015) ที่ได้กล่าวว่า การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพจะนำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ซึ่งในบริบทของ SMEs ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและความอยู่รอดของธุรกิจในระยะยาว

จากการศึกษา การมุ่งเน้นการสร้างกำไรที่เพิ่มขึ้นผ่านการจัดการต้นทุนและทรัพยากรที่เหมาะสมของ ธุรกิจ SMEs ในประเทศไทย พบว่า การวางแผนภาษีที่ดีช่วยลดต้นทุน และเพิ่มกระแสเงินสดของธุรกิจ และการบริหารต้นทุนภาษีอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น การมีระบบจัดการบัญชีและเอกสารที่ดีช่วยลดความเสี่ยงจากการตรวจสอบภาษี และการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีช่วยให้ธุรกิจมีต้นทุนที่แข่งขันได้มากขึ้น ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการจัดการภาษีที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Omar (2020) ที่ได้ศึกษา ทักษะการบริหารจัดการภาษีต่อผลประกอบการทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตมอมบาซา ผลการวิจัย พบว่า ทักษะในการบริหารจัดการภาษีมีผลเชิงบวกต่อผลประกอบการทางการเงินของ SMEs ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านกำไรสุทธิ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความรู้ด้านภาษีในการเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการต้นทุนและรายได้เพื่อให้สามารถลดภาระภาษีและเพิ่มผลกำไรได้ ต้องศึกษากฎหมายภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้ลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถใช้มาตรการลดหย่อนภาษีที่ภาครัฐกำหนดได้อย่างเต็มที่ และควรพิจารณาใช้ซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการวางแผนภาษีเพื่อลดข้อผิดพลาดในการคำนวณภาษี ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมที่อาจส่งผลต่อการวางแผนภาษีของ SMEs เช่น การสนับสนุนจากธนาคารหรือผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการจัดการภาษี ศึกษาการเปรียบเทียบการวางแผนภาษีระหว่างธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ เพื่อให้เห็นถึงแนวทางที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ประกอบด้วย

- 2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปร moderator เช่น ขนาดบริษัท หรืออุตสาหกรรมย่อยเปรียบเทียบระหว่างประเทศ
- 2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้ และเสนอแนวทางปฏิบัติสำหรับ SMEs ในการใช้ซอฟต์แวร์ภาษี

ข้อจำกัดของงาน

1. กลุ่มตัวอย่างจำกัดเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย ซึ่งอาจมีลักษณะเฉพาะทั้งด้านโครงสร้างองค์กร ความสามารถทางการเงิน และระบบการจัดการภาษีที่แตกต่างจาก SMEs ในประเทศอื่น ดังนั้น ผลลัพธ์อาจไม่สามารถสรุปอ้างอิงกับ SMEs ในบริบทสากลได้โดยตรง
2. ช่วงเวลาการศึกษางานวิจัยดำเนินการในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น (Cross-sectional study) ซึ่งอาจไม่สามารถจับแนวโน้มหรือผลกระทบระยะยาวได้ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายภาษี หรือสถานการณ์เศรษฐกิจ

กิตติกรรมประกาศ

ขอแสดงความขอบคุณอย่างสูงต่อ ดร.ชนภณ วิมูลอาจ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ช่วยให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ไปด้วยดี ทำให้ข้าพเจ้าสามารถดำเนินงาน จนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2559). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). สถิติสำหรับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รายงานประจำปี สสว. (2566). *สภาพเศรษฐกิจและแนวโน้มของ SMEs ในประเทศไทย ปี 2566*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.).
- Baruch, Y., & Holtom, B. C. (2008). Survey response rate levels and trends in organizational research. *Human Relations*, 61(8), 1139-1160.
- Omar, M. A. (2020). *Effect of value added tax on financial performance of small and medium enterprises in Mombasa County* (Postgraduate diploma thesis). Jomo Kenyatta University of Agriculture and Technology, Juja, Kenya.
- Rajan, M., Datar, S. M., & Horngren, C. T. (2015). *Cost accounting* (Global ed.). London: Pearson Education UK.